

Lá Thư Dharamsala: Tổng Kết Chi Tiêu Cho Một Năm Học

Dharamsala, ngày 15 tháng 5, 2009 (*trích đoạn*)

Con xin kể rõ chi tiết việc chi tiêu của con trong năm qua để quý cô chú được biết rõ.

Trước khi qua bên này, thì thầy Karma cũng e-mail báo cho chú ĐD biết và cũng đã chuyển cho con biết là khi vào trường cần phải chuẩn bị những vật dụng gì. Vì phòng ở trường chỉ có một cái giường có nệm và một cái bàn thôi, nên qua đây con phải mua một số vật dụng cần thiết để dùng trong sinh hoạt cá nhân hằng ngày như xô nhựa để tắm giặt, chăn mền, ghế, ấm đun nước điện, sim card điện thoại v.v... Trong tháng đầu tiên việc đi lại và mua vật dụng khoảng 150\$. (khoảng thời gian này tỷ giá USD rất thấp 100\$ đổi được 4150 rupees).

Học tại trường Sarah này thì các sinh hoạt như điện, nước, chỗ ngủ, chỗ ăn thì không cần phải lo lắng. Nhưng thức ăn ở trường thì rất đơn sơ cụ thể như:

- Buổi sáng mỗi ngày 7g00 ăn sáng gồm có bánh mì Tây Tạng và trà sữa (thứ hai và thứ bảy có thêm một trứng luộc).
- Ăn trưa mỗi ngày vào lúc 12g30. Thứ hai có khoai tây xào và bánh tимо (bánh bao bột hấp). Thứ ba có chomen (mì xào). Thứ tư cơm xào. Thứ năm bông cải xào và bánh tимо. Thứ sáu cơm và tofu (đậu phụ) xào rau. Thứ bảy soup đậu và bánh tимо. Chủ Nhật bắp cải xù xào và bánh tимо. Nếu hôm nào có ai cúng dường hay ngày lễ đặc biệt (nhất là trong năm ngày Tết Tây Tạng) thì thức ăn phong phú hơn, lúc này sẽ có thịt (cừu hay bò) và trái cây.
- Buổi chiều mỗi ngày 18g00: cơm và dal Ấn Độ (soup đậu xanh nấu với cà chua và củ hành), vào mùa đông lâu lâu thì có thukpa (mì nước).

Các học viên ngoại quốc (Mỹ, Đức, Pháp) có góp ý với thầy hiệu trưởng rằng họ chấp nhận đóng thêm chi phí để cải thiện bữa ăn, nhưng đến nay con cũng không nghe thông báo gì.

Khi được quý Sư Cô nói cho con biết rằng thời gian học ở đây lâu dài, quan trọng là sức khỏe, vì vậy Sư Cô DH năm trước đã sắm bếp gas trong phòng và thường hay nấu thêm đồ ăn vào buổi chiều và điện thoại cho con qua lấy (chỉ có sinh viên ngoại quốc mới được phép nấu ăn trong phòng) Nhưng thời gian dài con cũng ái ngại vì để các Cô nấu hoài, chính vì vậy con mới mua một cái nồi cơm điện nhỏ khoảng 1400 rupees để khi có thời gian thì luộc thêm rau cải, hoặc mỗi sáng nấu rau cải với thukpa (mì) ăn trước khi đến lớp. Con thường nấu vào sáng thôi vì ngồi học suốt từ sáng đến trưa 12g30 nên buổi ăn sáng với con là cần thiết, còn buổi trưa và chiều thì ăn trong nhà ăn của trường. Thực phẩm chủ yếu của người Tây Tạng là bột tsampa với trà bơ và thịt.

Cũng có vài sinh viên Tây Tạng sang phòng con xin ít đường để ăn tsampa, có khi sáng có khi tối. Trong thức ăn họ rất ít dùng rau, các thầy giáo thì nói ăn rau bụng không có no, mau đói. Nên thời gian đầu một hay hai tuần vào chủ nhật con hay đi chợ để mua thêm cà rốt, củ cải hay bầu, bí đỏ để luộc. Vào ngày mùng 10 hay 25 hằng tháng thì con mua thêm ít trái cây cúng Phật, sau đó để dùng. Chỉ đi chợ thôi thì mỗi tháng cũng khoảng 600 rupees. Thời gian sau do giờ học tăng lên và con cũng không siêng để nấu ăn thêm nữa, nên mỗi khi trường có thịt thì con chuyển sang dùng thịt chung với quý thầy Tây Tạng bên này. Khi có dịp đi ra ngoài thì con chỉ mua ít trái cây như chuối (để ăn với bánh mì Tây Tạng) và cà chua hay dưa leo để ăn liền mà không phải nấu nướng nữa.

Chi phí sử dụng internet ở trường thì 30 rupees/giờ, nhưng internet của trường rất yếu và chậm, còn dịch vụ bên ngoài thì 40 rupees/giờ. Thời gian đầu thì mỗi tuần con xuống văn phòng trường hai lần, mỗi lần cũng hơn một giờ, nhưng về sau giảm bớt, một tuần check mail một lần, có khi cũng không sử dụng.

Chi phí đi lại bên này nếu mỗi lần đi chợ Dharamsala thôi thì cả đi và về cũng chỉ 20 rupees. Nếu có việc đi Mc Leo Ganj thì tốn 40 rupees.

Về tiền sách vở, lúc đầu Sư Cô NH mua giúp cho con một bộ sách của Thư viện (LTWA) để tham khảo là 1800 rupees. Thời gian sau, khi học cần thiết nhất là từ điển để tra từ vựng nên con mua một quyển đại Từ điển Tạng – Anh 1400 rupees và một quyển từ điển Anh – Tạng 450 rupees. Sau cùng, quý Thầy Cô mỗi người photo một quyển từ điển Phật học của cô PD cho mượn là 500 rupees, và trong quá trình học cũng photo một số tài liệu khác. Bên cạnh đó mua sáu quyển tập để viết bài, làm bài tốn 150 rupees.

Khi nào cùng quý Thầy Cô diện kiến các vị Rinpoche hay gặp các vị thầy thì mỗi người cùng nhau góp lại có khi mua quà có khi dâng phong bì cúng dường. Trong các ngày Lễ (ngày nhà giáo của Tây Tạng) và Tết Tây Tạng thì cũng mua quà biếu cho các thầy, cả thầy hiệu trưởng và thầy Karma trong văn phòng. Và một vài lần trường vận động sinh viên đóng góp cho các hoạt động của trường (tự nguyện tùy cá nhân đóng góp).

Trong năm qua, chi phí chỗ ăn, chỗ ngủ, học phí ở trường Sarah được quý cô chú đóng trọn vẹn cho con nên không phải lo lắng. Bên cạnh đó trước khi sang Ấn Độ này chú K cùng chú S và các cô chú khác có vận động và gửi cho con cũng nhiều kinh phí, để dùng trong sinh hoạt thêm bên này, nên trong năm vừa qua con không thiếu thốn gì trong sinh hoạt và ăn uống hằng ngày mà còn dư giả để đi hành hương vài nơi.

Con nghĩ cô SS, cô KP cùng chú ĐD đã lo lắng mọi cách để đóng học phí vào trường Sarah cho con, và còn phải tính toán vận động đóng góp cho đề án Zangpo. Viet Nalanda cũng còn rất nhiều Phật sự và đề án phải thực hiện, nên các chi phí như mua sách vở, photo tài liệu hay quà biếu các thầy giáo mà trong các mail con gửi đến cô SS và cô KP, con không đề cập đến vì các chi phí đó đã được chú K và các cô chú gửi cho con trước khi sang Ấn Độ, nên con có thể xoay xở được mà không thiếu thốn gì. Xin cô cứ yên tâm và đừng quá lo lắng cho việc chi tiêu của con bên này.

Vừa rồi khi làm thủ tục gia hạn visa, con chưa biết chi phí là bao nhiêu, con sợ không đủ tiền đóng lệ phí nên đã báo tin cho cô SS biết, và đã làm cô phải lo lắng chạy tới chạy lui để hỏi việc chuyển tiền cho con, nhưng sau đó cô cũng không yên tâm và mail liên tục để hỏi thăm con và đã nhờ đến thầy Khenpo Tsultrim chuyển tiền cho con. Thật sự sau khi làm visa xong, trong khoảng thời gian đó con vẫn đủ chi phí sinh hoạt và không gặp khó khăn. Xin cô cứ yên tâm, nếu con có trở ngại hay gặp khó khăn gì, con sẽ báo quý cô chú biết.

Qua một năm học tại đây các chi phí sinh hoạt như thế nào con xin kể rõ báo quý cô chú biết để trước nhất góp ý cho con trong vấn đề sinh hoạt, và cũng bởi sau con sẽ còn nhiều người cũng có mong ước sang bên này học để quý cô chú biết dự trù kinh phí.

Do đây là năm đầu tiên mới qua bên này học nên con không biết dè dặt và hà tiện trong vấn đề chi tiêu, con rất mong nhận được những ý kiến của quý cô chú góp ý cho con trong vấn đề chi tiêu sinh hoạt.

Thật sự trong lòng con cũng có nghĩ trong việc chi tiêu hằng tháng như thế nào cho xứng đáng, vì hiện tại bên này con chỉ có ăn và học thôi chưa giúp ít gì được cho ai. Và những chi phí mà quý cô chú đóng góp cho con để được ăn học bên này là biết

bao công sức lao động của quý cô chú. Đồng thời còn để đảm bảo, dành dụm chi phí cho sau này còn ở lại Ấn Độ tu học trong một thời gian dài.

Qua được Ấn Độ này với con thật sự là rất khó khăn, nhiều người cũng có mơ ước nhưng có khi cả đời cũng không có được, nên đã qua được bên này rồi thì con lại tham muốn là được tiếp tục ở Ấn Độ trong một thời gian dài để tu học những Giáo Pháp của Đức Phật và Luận điển của Chư Tổ ở Nalanda mà những bậc thầy Tây Tạng đã trải mấy ngàn năm gìn giữ cho đến ngày nay, trong khi những người Ấn Độ đã không giữ gìn được. Bên cạnh đó chữ viết ngôn ngữ, ngữ pháp Tây Tạng xuất phát từ tiếng Phạn, đã biết bao nhiêu tổ tiên người Tây Tạng sang Ấn Độ học ngôn ngữ nhưng vì khí hậu hoàn cảnh khắc nghiệt nên đều bệnh chết, 60 người đi chỉ vòn vẹn một người (Thonmi Sambhotra) còn sống mà mang chữ viết về cho Tây Tạng, rồi sau đó dịch Kinh điển của Đức PHẬT, và được con cháu họ giữ gìn hơn cả ngàn năm cho đến ngày nay. Mỗi khi nghe các vị thầy giảng về Giáo Pháp hay các tích truyện của Chư Tổ Nalanda và các Luận điển của các Ngài, con lại nghĩ rằng nếu trong đời này mà không học được thì uổng một kiếp người. Nghĩ thì như thế nhưng còn tùy thuộc vào nhân duyên và phước đức của con có đủ để theo học hay không.

Sau 2 năm học Tạng ngữ thành công, nếu con không đủ duyên ở lại Ấn Độ để tiếp tục học, chẳng hạn như vấn đề visa, sức khỏe hay bất cứ chướng ngại nào, thì con sẽ ôm theo sách vở về để tiếp tục tự nghiên cứu hay tra theo từ điển mà tự học tiếp để sau này đóng góp sức lực nhỏ nhoi của con giúp ích cho những người đi sau, đóng góp trong vấn đề dịch thuật và nhất là làm được những gì hữu ích nhất cho Việt Nalanda.

Qua mail này con rất mong nhận được những góp ý từ quý cô chú. Kính chúc quý cô chú nhiều sức khỏe, an lạc, nguyện mọi sự kiết tường.

Sư chú Zangpo (*hết trích đoạn*)